

Eŭropa Bulteno

Julio/Aŭgusto 2011, Numero 107

NIAJ LANDAJ MOVADOJ LA AŬSTRA MOVADO

Esperantistoj ekzistis en la Aŭstro-Hungara Monarkio tuj post la apero de la krea verko de d-ro Zamenhof en la jaro 1887.

Sed la unua organizita vivo kadre de la nova lingvo fondiĝis antaŭ 110 jaroj, kiam la unua aŭstra (tiele!) Esperanto-klubo inauguriĝis en la ĉefurbo de Moravio, Bruenn-Brno. La centjariĝo estis solene celebrata antaŭ 10 jaroj en la malnova gotika urbodomo de Brno ĉeeste de geesperantistoj de ambaŭ landoj.

Aŭstrio kontribuis al la tutmonda E-movado ĝis nun 4 Universalajn Kongresojn (1924, 1936, 1970, 1992), pli ol kiu ajn unuopa lando de la mondo. Post la Unua Mondmilito kaj la disfalo de la Aŭstro-Hungara Monarkio la akcenton pri la E-o movado donis la laboristaj esperantistoj, kies ano Franz Jonas en la sesdekaj jaroj elektiĝis prezidento de Aŭstrio.

La dividiĝo politika en Aŭstrio montriĝis ankaŭ en la Esperanto-sfero:

La burĝdevena Hugo Steiner sukcesis krei la "Internacian Esperanto-Muzeon Vieno" en 1927, kiu eniris la korpuson de la Aŭstria Nacia Biblioteko en la jaro 1929, tiamaniere efektive "eternigita". Ĝi transvivis la nazian tempon preskau sendamaĝe. Post la Dua Mondmilito rekolektiĝis la iamaj batalantoj, sed restis reeĥoj de la divido politika, kio kondukis al skismo: la refondita post la milito AEF (Aŭstria Esperantista Federacio) spertis en la sesdekaj jaroj proponojn de la pli junaj membroj, sub gvido de dipl.ing. Hermann Schalk kaj kunuloj de la Viena Esperanto-Junularo, nome de novaj konceptoj pri subteno amasa de la afero de Esperanto.

La intertempe aĝiĝinta estraro de AEF ne povis akordiĝi kun la "junuloj", kaj sekve de tio kreiĝis AEM (Aŭstria Esperanto-Movado). Sidejo poŝta estis la Internacia Esperanto-Muzeo, kie la sekretario Herbert März estis kunlaboranto. La direktoro de la Esperanto-Muzeo d-ro Walter Hube deklaris al mi kiu petis lin pri kontribuo al la 100-jara jubileo de Esperanto, ke li tiam ne plu estos aktiva pro pensiĝo kaj ne plu intencas

iele kontribui al la afero. Tio instigis min demandi al la ministerio pri sciencoj pri la posteula proceduro. Montriĝis, ke estis intenco, nuligi la Esperanto-Muzeon kiel apartan kolektaĵon kaj enigi ĝin en la ĝeneralan Nacian Bibliotekon. Mi protestis, konstatante, ke ekzistas kandidatoj por postsekvi sinjoron Hube kaj tio finfine kondukis al oficiala alvoko de kandidatoj, je kio la nuna direktoro de la muzeo Mag. Herbert Mayer anonciĝis. Estis aliaj kandidatoj, inter ili la plenmerita magistrino Helga Farukuoye, kiu poste dungiĝis kiel scienca kunlaborantino, kiu prizorgis la diĝitigon de la trezoro de la Esperantomuzeo sub la titolo "Trovanto". La Muzeo estas unika en la Esperanta mondo, ĝi estas centro de esplorado kaj scienca komunikado kaj organizas ankaŭ rilatajn konferencojn kaj simpoziojn. Sendube ĝi estas, nun de kelkaj jaroj sub nova tegmento en la palaceto Mollard en Herrengasse, centra punkto de aktivecoj de esperantistoj, ĉiam rilate al la celo de la Muzeo.

AEF renomiĝis antaŭ nelonge. Nun anstataŭ "Esperantista" staras "Esperanto". AEM mortis pro morto de sia proponintaro. Nun nova skipo manaĝas la federacion. AEF estas atingebla per sia retadreso: aef@esperanto.at .

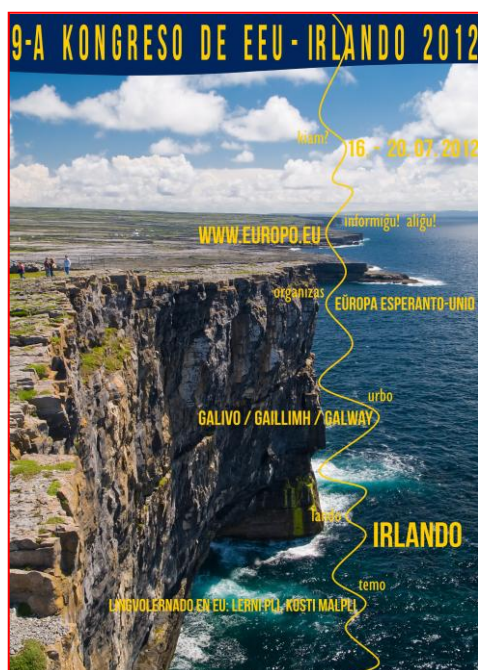
Multa laboro estas farata interrete. Tamen okazas ankaŭ personaj renkontiĝoj (Vienaj kunvenoj monate), en 2008 julie okazis interregiona renkonto en Wörgl (Tirolio). Aktivado ekzistas nun aparte en Graz (kie pastro d-ro Florian Mayer celebris primican meson en Esperanto je la 6a de aŭgusto), sed ankaŭ en aliaj lokoj de Aŭstrio.

D-ro Hans Michael Maitzen

EEU-KONGRESO EN GALIVO (IRLANDO)

Kiel jam antaŭe konate la 9-a Kongreso de EEU okazos de la 16-a ĝis la 20-a de julio 2012 en okcidentirlanda urbo Galivo (Gaillimh/Galway). La unua fazo de la informado kaj reklamado jam okazis dum la UK en Kopenhago, kie ni distribuis 1500 kolorajn faldfoliojn kun unuaj informoj pri la kongreso kaj ni aperigis la informojn, inkluzive de la elŝutebla faldfolio kaj papera aliĝilo ĉe www.europo.eu. Propra kongresa paĝaro kun informoj kaj ebleco aliĝi rete estas ĵus preparata kaj la ligilo al ĝi baldaŭ troveblas ĉe www.europo.eu.

LKK presigis ankaŭ belajn reklamafiŝojn je B-2 formato kiujn vi povas mendi ĉe Maja Tiŝljar (maja.tisljar ĉe gmail.com). La unua limdato por aliĝi kaj pagi la kongreskotizon - kompreneble la plej favora - estas la 30-a de septembro. Ni invitas vin eluzi tiun ĉi okazon kaj kuraĝigi nian LKK kiu kun pli da entuziasmo plu preparos la kongreson, se fine de tiu ĉi limdato estos respektinda nombro da aliĝoj. Ĉi-foje ni provis ion tute novan. LKK estas personoj el profesia neesperantista teamo de la Galiva entrepreno, kiu havas bonajn kontaktojn ne nur kun la urba administracio, sed ankaŭ kun ĉiuj lokaj instancoj kiuj gravas por la kongreso kaj povas pli bone ol amatoroj ricevi diversajn rabatojn, subvenciojn, elekti hotelojn, organizi atrakciajn kulturprogramojn kaj turismajn vizitojn.

La kompletan administracion kun la esperantistoj inkluzive la financojn prizorgos nia amatora teamo kies kunordiganto estos Seán Ó Riain kaj kunordiganto kun

LKK kaj la plenumdirektorino Maja Tiŝljar. Ĝis nun tiu kunlaboro tre bone funkciis kaj se tiel daŭros ĝis la fino, ni supozas ke ni havos unu el la plej bonaj kongresoj ĝis nun.

La programo grandparte jam estas preta. Kadre de la ĉeftemo »Lingvolernado en EU: Lerni pli, kosti malpli« ni havos apartan konferencon dediĉitan al propedeŭtika signifo de lernado de Esperanto kaj kelkajn prelegojn pri lerneja lernado de lingvoj. Inter ili ankaŭ prelegon pri fremdlingva lernado en Irlandaj lernejoj, kie oni ne nur havas problemon pri fremda lingvo – ekzemple la franca, sed ankaŭ pri sia propra dua lingvo – la irlandia.

Kelkaj fakaj organizoj havos siajn prelegojn kaj kunvenojn kiel la Internacia Jura Esperanta Organizo, Verduloj, Asocio por Europa Konscio ktp. Kompreneble ankaŭ la kultura programo riĉos: nacia vespero, koncertoj de irlandanoj kaj E-grupoj, teatroj (Ŝelter-scenejo el Serbio, Jerzy Handzlik el Pollando), solena malfermo kaj konkluda ferma konsido.

Estos antaŭkongreso al Dublino kaj Wicklow kaj postkongreso al Aran Insuloj ĉe Galivo. Pri tio vi povos informiĝi ĉe la nova kongresa retejo. Ankaŭ pri aliĝado kaj pagmaniero.

ASEMBLEO DE EEU DUM LA UK EN KOPENHAGO

Mardon, la 26-an de julio 2011 okazis en la kongrescentro Bella-center en Kopenhago kunsido de la Asembleo de EEU.

Partoprenis assembleanoj kaj anstataŭantoj el 15 landoj, kio estis pli ol duono de la landoj de EU, do estis leĝa kvorumo. La prezidanto unue salutis la assembleon kaj mallonge parolis pri la ĉefa atingiĝo de EEU en 2010 kaj 2011, nome mencio de neceso pri propedeŭtika lingvo por plibonigi lernadon de fremdlingvoj kadre de la dokumento de primultlingvisma platformo starigita de Europa Komisiono.

Sekvis raporto pri la agado en 2010, kiun legis la sekretario Zlatko Tišljar, la financa raporto de la vicprezidantino Flory Witdoeckt kaj la revizora raporto de Helen Fantom. Sekvis diskuto pri la raportoj kaj voĉdono pri ili. Ĉiuj tri raportoj estis unuanime akceptitaj. La posta punkto estis elekto de nova estraro de EEU. Elektiĝis same unuanime la jena kvinpersona estraro: d-ro Seán Ó Riain el Irlando kiel prezidanto, Flory Witdoeckt el Belgio kiel vicprezidantino kaj kasisto, Zlatko Tišljar el Slovenio kiel sekretario, Peter Baláž el Slovakio kiel membro respondeca pri junularo kaj novaj teknologioj kaj Nikola Rašić el Nederlando kiel estrarano pri scienco kaj edukado.

En la lasta punkto oni diskutis pri la propono proklami la jaron 2012: La jaro de Tibor Sekelj. La propono estis akceptita.

La dua kunsido de la asembleo estis malferma por ĉiuj interesitoj kaj partoprenis ĉirkaŭ cent kongresanoj. Komence parolis la prezidanto, sekvis mallonga raporto de la sekretario pri la decidoj de la antaŭa kunsido de la asembleo, poste parolis Maja Tišljar pri du ĉefaj eventoj organizotaj de EEU en 2012: la Eŭropa konferenco »Kia estus Eŭropo nuntempe, se EU neniam estus fondita?« en Triesto maje kaj la 9-a kongreso de EEU en irlanda Galivo en julio. Sekvis prezento de Jozfo Reinart pri la laboro de Platformo pri multlingveco en kiu aktivis ankau EEU kaj ties fina raporto kaj fine la prezidanto Seán Ó Riain enkondukis la diskuton pri la difino de propono pri popola iniciato kiun oni povas entrepreni ekde aprilo 2012 proponante iun leĝon kiu plibonigos la eŭropajn integriĝojn kaj realigojn de celoj de eŭropaj traktatoj kondiĉe ke la leĝpropono havas subtenon de unu miliono de eŭropanoj. Sekvis diskuto pri la propono en kiu parolis 14 kongresanoj el kiuj nur unu kontrauis la proponon de EEU ke oni proponu por la popola iniciato la jenon "ke EU oficialigu la kantadon de eŭropa himno en la neŭtrala lingvo Esperanto laŭ la tradiciaj vortoj de EEU, membro de la Civitana Platformo por Multlingveco starigita de la Eŭropa Komisiono en 2009."

Tri kongresanoj proponis ke oni ne tuj proponu la iniciaton jam en aprilo 2012 sed pli profunde esploru la efikojn de tiu propono. La ceteraj subtenis la proponon. Seán Ó Riain klarigis, ke se ni proponas tion tuj en aprilo kiel unu el unuaj proponantoj, estas tre verŝajne ke pri la afero interesiĝos multaj ĵurnalistoj en Eŭropo kaj skribos pri tio. Se ni faros tion pli poste, jam pluraj iniciatoj estos antaŭ ni kaj la afero ne plu estos tiom interesa por la ĵurnalistoj. Sekve, se ni estas inter la unuaj, eĉ se ni ne sukcesos, la afero provokos amasan interesiĝon de la informmedioj, kio estos bona kaj senpaga reklamo por Esperanto. EEU tamen, antaŭ ol definitive decidi pri la propono, konsultos neŭtralan fakulon el iu Universitato por ke li/ŝi juĝu la kvaliton de tiu propono kaj ŝancon ke Eŭropa Komisiono aprobu la iniciaton.

Dum la UK okazis ankaŭ unu kunsido de la estraro de EEU (la 27-an de julio) en slovak ambassadejo. Ĉeestis ĉiuj estraranoj krom Nikola Rašić. Ni diskutis pri la proklamo de la Jaro de Tibor Sekelj, pri la iniciato por popola iniciato en Eŭropo, pri la konkretaj programoj kaj financaj aferoj rilate la kongreson en Galivo kaj pri la konferenco en Triesto.

La estraranoj havis apartan kunvenon kun Etsuo Miyoshi dum kiu oni interkonsentis pri komuna agado en Pollando dum la pola prezidanteco al EU. La estraro klopodis atingi ke la komitatao de UEA proklamu la mondan jaron de Tibor Sekelj (parolis dum la komitatokunsido de UEA Seán Ó Riain kaj Flory Witdoeck sed la propono bedaŭrinde ne estis akceptita). Ni havis ankaŭ diversajn individuajn interparolojn kun pluraj assembleanoj kaj estraranoj de kelkaj landaj asocioj. Dum la UK aliĝis al EEU Rumana E-Asocio kaj pagis la kotizon, kion faris ankaŭ la luksemburga E-asocio.

Zlatko Tišljarić

PUBLIKA DISKUTO DE EEU PRI LA EŬROPA CIVITANA INICIATO, KOPENHAGO, LA 28-an DE JULIO 2011

Okazis vigla diskuto pri ĉiuj ĝisnunaj proponoj por iel ekspluati la novan civitanan iniciaton, kiu ekfunkcios la 1-an de aprilo 2012, iel flanke helpe al Esperanto. Legantoj memoras ke temas unue pri iniciato por pli efike funkciigi la nunajn Eŭropajn Traktatojn, do io por plibonigi la eŭropan integriĝon. Tio devas resti centra, alikaze la Komisiono simple rifuzos registri iun ajn proponon kiu ne sekvas la regulojn.

Klaris post iom da diskuto ke nur la propono pri kantado de la eŭropa himno en la neŭtrala lingvo Esperanto havas ŝancon esti akceptita kaj registrita de la Komisiono. Ni memoru ke tiu propono aparte interesis la Prezidanton de la Eŭropa Parlamento, Profesoro Jerzy Buzek, kiam delegacio de EEU havis kunvenon kun li en 2010. La Prezidanto de EEU klarigis la urĝecon de la afero – temas pri tute nova ebleco por enplekti civitanojn en la leĝfaradon de EU. Do, dum aprilo 2012 estos centoj da artikoloj pri la novaĵo en ĉiuj 27 EU-landoj. Poste, ĝi rapide fariĝos rutinaĵo, kaj neniam plu kaptos la atenton de granda publiko. Simple, estas

kiel la foriro de trajno – kiam oni maltrafas trajnon, ĝi ne revenas. Kaj, se ni tro longe atendos, Esperanto riskas maltrafi tiun trajnon, kiu foriros aprile 2012, kaj ne revenos.

Tri vortumoj de la proponoj estis prezentitaj al la kunveno. El ili, la plej populara estis:

“Ke EU oficialigu la kantadon de eŭropa himno en la neŭtrala lingvo Esperanto laŭ la tradiciaj vortoj de EEU, membro de la Civitana Platformo por Multlingveco starigita de la Eŭropa Komisiono en 2009.”

Oni povos pli poluri la proponon, ĉar oni rajtas sendi proponon al la Komisiono ĝis aprilo 2012. Aparte gravas ĉiu vorto de la propono, ekzemple, ke ni menciigu ke temas pri « tradicia » himno ene de EEU, verkita de nia altestimata kaj pasintjare mortinta antaŭa prezidanto, Umberto Broccatelli. Ofta kritiko de Esperanto estas ke ĝi estas “iu artefaritaĵo sen tradicio, historio aŭ kulturo” kaj gravas montri ke ni havas niajn tradiciojn.

Parolis 14 homoj dum la kopenhaga diskuto. El ili 11 subtenis la proponon de la estraro de EEU, unu kontraŭis, kaj du sin detenis. Pluraj el la subtenantoj avertis pri la bezono tre zorge prepari la aferon kaj la estraro akceptis tiun valoran punkton. Unu parolanto sin demandis ĉu malsukceso arigi 1 milionon da subskriboj povus malutili al Esperanto. Klaras ke ne, ĉar ne temas pri iniciato por Esperanto, sed por eŭropa integriĝo, kaj la granda reklamado de Esperanto kiu venos de grandskala publika diskuto pri la iniciato en gazetoj, ktp. konigus Esperanton al milionoj da homoj kiuj neniam aŭdis pri ĝi. Alia parolanto volis ne menciigi la vorton *Esperanto*, sed nur *neŭtrala lingvo*, sed oni klarigis ke tiu riskus malfermi grandan pordon al la latina, kiu ankaŭ estas *neŭtrala*, kaj jam havas taŭgan tekston.

Post la UK la prezidanto de EEU konsultis profesoron Wim Jansen, Universitato de Amsterdamo. Profesoro ne estas konvinkita pri la neceso de himnoj, ĉu naciaj ĉu eŭropa, sed agnoskas ke la verŝajna reklamado de Esperanto kiu sekvus ĝustatempan proponon certe konigus la ekziston de Esperanto al milionoj kiuj ne konscias pri ĝia ekzisto.

Konkrete ni bezonas starigi komitaton de 7 homoj kiuj loĝas en 7 malsamaj EU-landoj - ne gravas la nacieco sed nur gravas la loĝloko. La estraro de EEU kun ankoraŭ kelkaj esperantistoj el aliaj EU-landoj povas fari la kernon de “iniciata komitato”. Ĉu ni trafos la trajnon de aprilo 2012 aŭ maltrafos ĝin? Ni estu tute klaraj pri unu afero: la komenco de eŭropa civitana iniciato estas neripeteba okazo por diskonigi Esperanton kaj se ni ĝin

maltrafos, ni faros grandan eraron. Sed mi kredas ke ni estas sufiĉe inteligentaj por saĝe agi. Kaj ni havas precize 8 monatojn por fari la necesan laboron. Ni eku!

Seán Ó Riain

INFORMADO EN ESPERANTO PRI LA UNUA HUNGARA EU-PREZIDADO

Mallonge jam ni skribis en Eŭropa Bulteno (Majo 2010) pri tio, ke en decembro 2008 kadre de konferenco, kiun komune organizis la hungara Ministerio pri Eksteraj Aferoj kaj laborgrupo de civilaj organizoj pri la prepariĝo al la EU-prezidado, la Hungaria Esperanto-Asocio (HEA) prezentis proponon je la kunlabora partopreno per informado en Esperanto pri la hungara EU-prezidado.

Laŭ la preskribo de la Lisbona Traktato ekde 2010 tri sinsekvaj prezidantaj landoj, kiel triopo, akordigis siajn prezidantajn taskojn. De la 1-a de januaro 2010 ĝis la 30-a de junio 2011 Hispanio, Belgio kaj Hungario funkciis kiel EU-prezidada triopo.

La 22-an de januaro 2010 en Hungario realiĝis ankaŭ dua komuna konferenco, kie partoprenis ankaŭ reprezentantoj de civilaj organizoj el Hispanio kaj Belgio.

(Rimarkinde, ke poste, en aprilo 2010, sekvis parlamenta baloto en Hungario, kiu rezultigis tute novan parlamenton kaj registaron. Tio kaŭzis plurmonatan paŭzon kaj ankaŭ malcertecon en la kontakto inter la laborgrupo de civilaj organizoj kaj la nova registaro).

Sube temos pri la celoj, la realigaj proprecoj kaj la rezultoj de la esperantlingva informado pri la EU-prezidado.

Pri la celoj. Ni supozis la realigeblecon de la sekvaj aferoj. Unue: havigi per retpaĝo konojn al esperantistaj legantoj, precipe por alilandanoj pri eventoj de la hungara EU-prezidado. Due: ricevi reagojn de ili pri la publikitaj informoj kaj pri nia iniciato; ke baze de spertoj akiritaj per tiaj reagoj ni prezentu ekzemplon al la registara aŭtoritato pri la ebla socia funkciado de Esperanto. Trie: ĉar ni agadas kunlaborante en la laborgrupo kun diversaj civitanaj organizoj, ankaŭ ili povu informiĝi pri tia funkciado de la Internacia Lingvo.

Pri la fonto, formo kaj enhavo de la informado. La fonto de la informado estis la oficiala prezidada retpaĝo de la hungara registaro (www.eu.2011.hu), kiu pri la okazintaĵoj donis konojn en la angla, franca, germana kaj hungara.

Nia informado realiĝis helpe de simpla (kaj senpaga) retpaĝo: www.vilagnyelv.tripod.com. (La taskon de la informado, pro certa kaŭzo, devis plenumi nur unu persono, nome la aŭtoro mem. Pro tio la ebloj por la informado estis iom limigitaj.)

La menciita registara retpaĝo publikis artikolojn kun bildoj pri la EU-prezidadaj eventoj. Surbaze de tiuj artikoloj mallongigite pretiĝis la esperantlingvaj konigoj nelaŭvortaj sed laŭsencaj. Transpreno de bildoj okazis modeste. La informado povis sekvi la eventojn ĝenerale per malfruo de 3-7 tagoj. Tamen, nia reta informado entute donis realan bildon pri la ĉefaj eventoj, okazintaĵoj, pri la gravaj temoj (pri)traktitaj en diversaj kunsidoj, pri la ĉefaj procezoj, kiuj rilatis al la EU-prezidado. La esperantlingve publikita enhavo arkivigcelo printite estas 108 paĝoj (en formato A/4).

Dum la hungara EU-prezidado pro internaj decidoj de la parlamento kaj registaro okazis kritikoj eksterlande kaj en EU-institucioj. Pri tio nia paĝo publikis nur tielgrade, kiel la oficiala registara retpaĝo publikis (simpligite kaj parte rifuzinte la kritikojn). Cetere la prezidadajn taskojn mem la fakpolitikistoj kaj fakuloj de la registaro tre bone plenumis.

Pri la akcepto kaj efiko de la informado. Post kiam HEA rete donis informon pri la ekfunkciado de nia informado tuj alvenis kelkaj gratuloj (dankon pro tio al Brian Barker, Zlatko

Tiŝljar, Henri Masson, d-ro Ludoviko Molnár, J-K. Rinaldo el Padova). Por civilaj organizoj pri la esperantlingva informado informis la retpaĝo de la kunordiganta organizo, la budapeŝta Európa Ház (Eŭropa Domo). Sed post la komencaj tagoj la interesiĝo montriĝis preskaŭ sensignifa, kiel parolis pri tio la retpaĝa nombrilo. Sekve nia celado montriĝas ne tre bone bazita kaj mankis ankaŭ la pli konvena atentoveko. Tamen tio ne signifas, ke la esploro montriĝas tute senutila. Ĝi donis spertojn pripensindajn kaj utiligindajn estonte, nature por tiuj organizoj kaj personoj, kiuj interesiĝas pri la ĉiutaga funkciado de la Eŭropa Unio kaj/aŭ la eblo por vastigi la rolon de Esperanto en la eŭropa socio.

Pri la spertoj. La deviga procezo de la leĝdono en EU estas fiksita en la Traktato pri la funkciado de la Eŭropa Unio (en la artikolo 249). Sed kono de tio ne sufiĉas por vidi la ĉiutagajn rolojn kaj agadojn de la EU-institucioj partoprenantaj en la leĝdona procezo. Kiu daŭre sekvis la informojn (www.vilagnyelv.tripod.com) aŭ iam tralegis ilin, tiu povis ricevi impreson pri tiuj roloj kaj agadoj. Ekzemple, estis interese vidi la estiĝon de diversaj formacioj de la Konsilio (de ministroj). La malformalaj kaj la formalaj kunsidoj de la diversaj konsiliaj formacioj (konsilioj de fakministroj) signifas la pinton de piramido konsistanta el agoj, kaj ili signifas nur epizodojn en la procezo de la traktado de diversaj aferoj. La temojn por la ministroj kaj ŝtatestretarioj preparas multego da fakuloj laborantaj sur diversaj administraj niveloj en la ŝtata kaj unia hierarkioj.

La preparo konsistas ne nur el oficaj agoj, sed, ekzemple, ligiĝas al ĝi ankaŭ sciencaj konferencoj, ekonomiaj kunsidoj k.s. Al la agado de la Konsilio per proponoj, taksoj kaj raportoj kontribuas la Eŭropa Komisiono. Por akiri decidojn la Konsilio devas kunagi ankaŭ kun la Eŭropa Parlamento kaj ties komisionoj: informi ilin kaj ekkoni iliajn opiniojn pri aferoj k.t.p. La tasko de membroŝtato (ties registaro) estanta EU-prezidanto estas, ke la preparon kaj efektivigon de plurcent diversnivelaĵoj kaj diverslokaĵojn ĝi kunordigu, zorgu pri la necesaj kondiĉoj kaj prezidu la kunsidojn. La EU-prezidado donas eblon ankaŭ por la kultura sinprezentado, do organizi aŭ alpreni ankaŭ kulturajn programojn, el kiuj la plimulto okazas eksterlande.

Estas interese, kiaspecaj temoj estis traktitaj en la koncerna duonjaro. Ĝenerale plimulto de la temoj estas punktoj de tagordo en pluraj duonjaroj kaj en diversaj statoj (en senŝanĝa aŭ evoluiga aŭ fina, decidrezulta stato), kaj la EU-prezidado aŭ povas antaŭenigi ilin en novan staton aŭ ne.

Dum la pritraktata duonjaro diversaj agantoj diversloke traktis ĉ. sepdek temojn rilatantajn al la hungara EU-prezidado. Jen ekzempla vico el ili, kvazaŭ per titolvortoj: *strategio Eŭropo2020, romastrategio, Danubregiona strategio, labormerkata politiko, komuna agrarpolitiko, eŭropa najbarecpolitiko, kohereca politiko, trafika politiko, akvopolitiko, nova ekonomia regado, energiopolitiko, klimatoprotektado, agado kontraŭ la organizita krimagado, limsekureco, firmigo de fido de la civitanoj al diĝitaj sevoj, solvo de heredaj problemoj translimaj, plenumiĝo de la Ĉarto pri Fundamentaj Rajtoj, unueca unia*

patentsistemo, rajtoj de aŭtobusaj pasaĝeroj, kibernetikaj krimagoj, Eŭropa Carto pri Egaleco Inter Seksoj, cirkonstancoj de la ovkokina bredo, sekureca stato de nukleaj konstruaĵoj, konkurenckapablo, eŭropa semestro, travidebleco ĉe la EU-institucioj (registrado de lobiistoj), migradaj defioj, Eŭropa Kultura Heredaĵo, kojlobacila epidemio, konsumantprotektada direktivo, eŭropa kosmosploro, aliĝo de Kroatio, ŝengena aliĝo de Rumanio kaj Bulgario, okazintaĵoj en Nord-Afriko ktp.

Pri la supra varia temaro la eŭropaj novaĵagentoj kaj amaskomunikiloj apenaŭ komunikis/as ion. Sekve nia informado povis esti utila por esperantistoj informiĝemaj pri EU-aferoj. Sed oni rajtas demandi, ĉu ankaŭ plian utilon povus doni la esperantlingva informado pri EU-prezidadoj? Ĝi povus. Temas pri tio, ke por la pli vasta uzado de Esperanto en la ĉiutaga socia-politika komunikado necesus la plivastigo (aŭ plibonigo) de tiurilataj terminoj, terminaroj. Laŭ la supra ekzemplo, por la esperantlingva informado pri EU-prezidado oni devas serĉi la konvenajn vortojn, vortgrupojn, karakterizajn vortuzojn, kiuj cetere ĝis nun ne tre uzataj en la tradicia komunikado kaj konversacio de esperantistoj. La EU-prezidanteco estas daŭra funkcio, la membroŝtata vicordo estas antaŭe konata por multaj jaroj, do la esperantlingvan informadon kaj la prilaboron de la lingvaj spertoj oni povus fari organizite. Tia programo povus havi stimulan efikon, kaj la lingvajn rezultojn iom post iom plibonigite post kelkaj jaroj elformiĝus la konvenaj kaj fidindaj terminaroj. Eble estus utile, se la estraro de EEU pripensus la organizon kaj realigon de tiucela agado.

László Gados

SEMINARIO DE ILEI EN KOPENHAGO

La seminario okazinta fine de la konferenco de ILEI kaj tuj antaŭ la ĉi-jara Universala Kongreso, 22-23 julio, 2011, sukcese pritraktis la temon "Lingvoj de scienca komunikado kaj edukado". Partoprenis en la prezentado de referaĵoj ne nur eminentaj esperantologoj, sed ankaŭ eksteraj fakuloj pri komunikado kaj lingvistiko el tri universitatoj. Profesoro Karsten Fidelius, konata fakulo pri politikaj problemoj de komunikado en Eŭropo kaj aparte en slavaj landoj en la Universitato de Kopenhago gastigis kaj konstante prizorgis la bezonojn de la konferenco kaj la

simpozio. El la sama universitato alparolis la simpozianojn pri la simpozia temo Dekano de la Fakultato pri Humanistiko Kirsten Refsin, kaj ĉefparolis komence pri lingvopolitiko en la Nordiaj landoj la plej rekonata dana lingvisto Frans Gregersen. La tutan simpozion ankaŭ partoprenis Robert Phillipson el la Kopenhaga Komerca Altlernejo, aŭtoro de "Ĉu nur-angla Eŭropo?", kaj el la Universitato de Amsterdam referaĵon prezentis ankaŭ profesoro László Marác, specialisto pri hungara lingvistiko kaj nuntempa Eŭropa politiko. Ĉiuj esprimis grandan respekton al la ideo de Esperanto, kaj impresiĝis pri la nivelo de komunikado kiu povis okazi inter la diverslingvaj simpozianoj. Pro la multflanka alproksimiĝo al la temo kaj la alta nivelo de la prezentaĵoj kaj diskutado, estis ĝenerala interkonsento ke la simpozio plene sukcesis. Detalaj tekstoj kaj aliaj informoj troviĝas sub "Simpozio 2011" en la retejo de ILEI, www.ilei.info.

RAPORTO PRI LA SEMINARIO DE ILEI, KOPENHAGO, JULIO 22-23, 2011 *Lingvoj de scienca komunikado kaj edukado*

Post aŭskultado de referaĵoj celantaj informi pri diversaj aspektoj de la konferenca temo, kun reagoj de fakuloj, tempo por demandoj al la prelegintoj, kaj diskutado pri la tezoj prezentitaj, la 65 partoprenintoj en la seminario en la Universitato de Kopenhago reliefigis la sekvajn temojn:

1. En la nuntempa lingvopolitiko, necesas subteni klopodojn trovi diversajn solvojn al la komunikaj problemoj en la mondo, loke, regione kaj tutmonde, por ke ĉiuj lerneĵanoj, universitatanoj kaj esploristoj havu sendiskriminacian aliron al la scioj kiuj progresigos la vivon de la homaro, kaj krome havu la kapablon kaj la rimedojn diskonigi sian laboron.
2. Estu agnoskate ke la nuntempa vasta uzado de la angla lingvo en klerigado kaj esplorado kreas situacion kiu favoras denaskajn parolantojn de la angla lingvo kaj diskriminacias kontraŭ individuoj, nacioj kaj etnaj grupoj alilingvaj, kiuj ne havas facilan aliron lingve aŭ finance al anglalingvaj rimedoj. Ni atentu la kampon de la “lingvo-ekologio” tiurilate, ĉar Esperanto estas movado de homa emancipiĝo, ne nur lingve, sed ankaŭ science-kulture.
3. Por konservi la kulturan kaj kreaĵdiversecon de lernado kaj esplorado en klerigado kaj en sciencaj medioj, necesas ke lernantoj havu la rajton profiti materialojn kaj instruadon en sia unua lingvo aŭ en unu el la lingvoj oficiale uzataj en ilia eduka sistemo, laŭ interkonsentita kaj ne altrudita elekto. Tio helpos la konservon de lingva diverseco.
4. La supozo ke la angla lingvo daŭre plifortiĝos ĝis plena agnosko kiel lingvafrankao de la tuta mondo, kaj ke ĝi restos en tiu pozicio, estas dubinda laŭ objektivaj analizoj kaj spertoj historiaj, sociologiaj kaj lingvistikaj. Necessas atenti la ŝanĝiĝantan situacion.
5. La apogantoj de Esperanto agnosku ke ilia proponita solvo por la diversnivelaĵoj kaj diversspecaj komunikaj problemoj en la edukado kaj la sciencoj pro socilingvistikaj kaj politikaj kialoj ne povos tuj realiĝi. Provi konkurenci kontraŭ la nuntempa ekonomia kaj politika forto de la angla lingvo estas vane. Tamen, tiuj apogantoj profitu la fakton ke Esperanto estas ĉiam pli agnoskata en la ĝenerala dialogado kiel unu el la eblaj elementoj por solvi difinitajn problemojn de la nuntempa klerigado, kaj anstataŭ kontraŭbatali la pli vastan uzadon de la angla lingvo, interesatoj pri Esperanto partoprenu en objektivaj diskutoj pri ĝia rolo en komuna progreso al la komunikaj kaj klerigaj celoj de la monda komunumo.
6. Por ke Esperanto estu serioze agnoskata, la komunumo de uzantoj de Esperanto daŭre atentu la evoluigon de terminaroj kaj faka lingvouzado por ke evidentiĝu ke la lingvo taŭgas por rolo en transnacia komunikado, esplorado kaj raportado de progresoj en la kampo de la sciencoj. Ili ankaŭ daŭrigu sian aktivan partoprenon en internaciaj labor-rondoj kaj en retejoj provizantaj klerigajn, tradukajn kaj divers-specajn lingvajn servojn mondscale.

Kie Esperanto povas disponigi logikan kaj pli bonan solvon de problemoj de sendiskriminacia kaj kulture diversa lingvouzado, la komunumo de uzantoj de Esperanto produkti seriozajn studojn kaj aktive partopreni en forumoj kie oni povos konsideri ĝiajn meritojn. Tiuj inkluzivas la instruadon de Esperanto kiel unua lernolingvo en elementaj lernejoj (ekz. la projekto Lingvolanĉilo, kiu celas favorigi la postan akiron de aliaj lingvoj), kaj la menciita eblo ke Esperanto povas servi kiel lingvo de resumado de sciencaj esploroj, kiun lernu universitatoj en sia unua jaro. ĝis legokomprena nivelo. Tio povus faciligi konatiĝon sendiskriminacian kun nuntempaj esploroj entreprenitaj tra la tuta mondo kaj diskonigataj en ĉiuj ĝiaj lingvoj kaj kulturoj.

Duncan Charters, Vicprezidanto kaj estrarano pri universitata kaj scienca agado, ILEI

LA DUA GRANDPOLIA ESPERANTA SOMERO

De la 25-a ĝis la 29-a de junio 2011, en la pitoreske situanta pola urbo Wağrowiec okazis la kultur-politika E-aranĝo GES-2, "La 2-a Grandpolia Esperanta Somero", en kiu krom polaj esperantistoj partoprenis ankaŭ gastoj el Germanujo, Hungario, Italio, Serbio kaj Ĉinio. Dum la unua tago la aranĝon honorigis per sia ĉeesto parlamentano de la Pola Sejmo - Tadeusz Tomaszewski, kiu alportis kaj tralegis specialan salutleteron de Vicprezidanto de la Pola Sejmo – Jerzy Wenderlich, la Alta Protektanto de la Dua GES, al kiu oficaj devoj malebligis personan ĉeeston en la aranĝo. Dum la diskutado, la parlamentano Tomaszewski sugestis al ni, ke eblas kaj valoras krei en la Pola Sejmo - Parlamentanan Klubon de E-amikoj kiu per sia agado helpos en disvastigo de la ideo kaj lingvo Esperanto en la Pola Sejmo kaj Pollando kaj havus konstantan kontakton kaj kunlaboron kun i.a. EDE-PL. Parlamentano Tomaszewski promesis, ke post la aŭtunaj novaj balotoj por la Pola Parlamento, se li denove estos parlamentano, ni povas certe kalkuli je lia helpo kaj li povus gvidi la Parlamentanan Klubon de E-amikoj.

Kun germanaj kaj hungaraj reprezentantoj de Eŭropa Federacio EDE, t.e. d-ro Eŭgeno Macko (vicprezidanto de EDE Federacio) kaj d-ro Blazio Wacha (prezidanto de EDE-HU) ni diskutis pri eblecoj de nia agado sur la eŭropa politika scenejo kaj pri eblecoj de disvastigo de Esperanto en Eŭropo kiel duonoficiala lingvo apud la 23 oficialaj lingvoj de EU.

Pola Sekcio EDE formiĝis plej parte de la membroj de t.n. Iniciata Grupo „Esperanto por EU”. S-ro Kazimiro Krzyżak preparolis do la plej gravajn sukcesojn de tiu ĉi grupo kaj oficiale la grupon likvidis, por ke ĉiujn taskojn transprenu jam pli multaj membroj de EDE-PL. Fine, ĉiuj aktivaj membroj de antaŭa Iniciata Grupo ricevis pro sia agado bele faritajn "dankesprimojn" kaj s-roj Krzyżak kaj Witucki ankaŭ simbolajn distingojn. Dum GES-2, krom la politikaj, okazis ankaŭ la kultur-turismaj aranĝoj. Dimanĉe, la 26-an de junio, pastro Stanisław Stolec celebris en la loka preĝejo la sanktan meson en la lingvo Esperanto dum kiu, danke al penado de Irena Grochowska, la loka koruso ekkantis la "Himnon de Eŭropo" en la pola lingvo kaj en Esperanto kaj poste ankaŭ en Esperanto – la religiajn kantojn.

Danke al vastaj kontaktoj kaj penado de Stanisław Rynduch, venis al Wağrowiec itala kantisto Manuelo Rovere kaj ĉina entuziasmulo de Esperanto Fan Qiu Ju (Rozo). En la urba biblioteko ni povis aŭskulti ilian belegan koncerton en Esperanto kaj rakonton de Fan Qiu Ju pri ŝia vojo al Esperanto kaj ŝia granda revo – viziti Pollandon kiel patrujon de Esperanto. La koncerton ĉeestis ankaŭ Vicurbestro de Wağrowiec, s-ro Grzegorz Kamiński, kiu post la koncerto en la nomo de Urbestro de Wağrowiec, s-ro Stanisław Wilczyński, invitis ĉiujn al komuna tagmanĝo en la plej bona loka hotelo.

Dum GES-2 okazis ankaŭ interesaj ekskursoj tra la urbo kaj ĉirkaŭaĵo – laŭ la vojo de la malnovaj lignaj preĝejoj, boata ekskurso sur la belega loka lago Durowskie kaj komuna fajro kun rostitaj kolbasetoj. La 30-an de junio partoprenantoj de GES-2 forveturis al Malborko por partopreni en la alia grava evento, kiu okazis en la unika esperantista "Parko de la Mondo". Dum tiu ĉi tago oni inaŭguris du novajn E-memorŝtonojn. Unu ŝtono memorigas grandan japanan propagandiston de Esperanto – Etsuo

Miyoshi, kiu elspezis pli ol unu miliono da eŭroj por propagandi "polan eltrovaĵon" – la neŭtralan, la plej facilan, la plej belan, internacian lingvon Esperanto.

Etsuo Miyoshi, laŭ la i.a. iniciato de Kazimiro Krzyżak, kune kun la Iniciata Grupo „Esperanto por EU”, sekve kun la apogo de Prezidantoj de Urba kaj Distrikta Konsilantaro de Malborko, Vojevodo de Pomerio Roman Zaborowski kaj fine de la Ministro de Eksterlandaj Aferoj Radosław Sikorski, estis distingita fare de Prezidento de Pollando Bronisław Komorowski per Kavalira Kruco de Meritordeno por Respubliko Pollando pro grandaj meritoj por diskonigo de pola kulturo kaj internacia lingvo Esperanto.

La ordenon transdonis al Etsuo Miyoshi - Vicvojevodo de Pomerio, Michał Owczarczak. Etsuo Miyoshi estis tre emociita ĉar, kiel li diris, ĝi estas la unua tiel alta distingilo de ĉefo de la ŝtato. Pere de Etsuo Miyoshi estis honorigita la tuta monda Esperanta Movado. Speciale por tiu ĉi evento venis el Bruselo, el la Eŭropa Komisiono, s-ano Mikaelo Cwik, kiu faris per tio al Etsuo Miyoshi grandan plezuron.

La duan E-ŝtonon "Kaŝubio", donacitan de Prezidanto de EDE-PL, Francisko Witucki, malkovris kaŝuboj: Vojevodo de Pomerio – Roman Zaborowski, Marŝalo de la Pomeria Vojevodio – Mieczysław Struk, Prezidanto de la Asocio de Kaŝuboj – Łukasz Grzędzicki kaj fama esperantisto el Gdinio – Kazimierz Krzyżak. Dum modesta arta parto, Esperanta koruso kantis i.a. "Himnon de Eŭropo" en Esperanto, krome prezentis sin la itala kantisto Manuelo Rovere, kantis ankaŭ ĉinino Fan Qiu Ju (Rozo) kaj Stanisław Rynduch kiu muzikis per buŝharmoniko.

Poste, Kazimiro Krzyżak kaj Eduardo Kozyra enmanigis al la plej meritaj por Esperanta Movado politikistoj kaj lokaj aŭtoritatoj, skribajn dankesprimojn.

Post la aranĝo, pastro Stanisław Stolec celebris la sanktan meson en Esperanto kaj aspergis apud la preĝejo la E-memorŝtonon "Vatikano" kiu memorigas la Johanon Paŭlon la 2-an. Fine de la aranĝo gastoj vizitis la Teŭtonan Kastelon en Malborko.

La aranĝon priservis lokaj kaj regionaj gazetoj kaj Malborka Televido kaj Radio Gdańsk.

Eduardo Kozyra

UNUA DUONO DE LA JARO EN HERZBERG/HARZ

Ĵus finiĝis sukcesa lernoĵaro en Herzberg am Harz, Malsupra Saksio (Niedersachsen), Germanio. En la Esperanto-urbo en 3 lernejoj dekoj de lernantoj (7-17 jaraj) konatiĝis kun Esperanto, lernis la lingvon en fakultativa formo kun helpo de volontulaj instruistoj Zsófia Kóródy, Otto Kern kaj Ewa Kukielka.

En Nicolai bazlernejo (kie en 2010 finiĝis Comenius-projekto) grupeto de lernantoj daŭrigis la lernadon kaj ekhavis novajn korespondamikojn ekz. el Pollando.

En la gimnazio multaj temoj estis traktitaj dum la Esperanto-lecionoj, la lernantoj ekhavis krom la lingvaj konoj ankaŭ multajn informojn pri la Esperanto-movado kaj la vasta uzeblo de la internacia lingvo.

En la meza lernejo nova grupo eklernis Esperanton ekde printempo kaj tuj komencis korespondadon kun geamikoj en Rumanio, Hispanio kaj Italio.

Bona novaĵo estas, ke dank' al sponsoroj, 4 lernantoj povas partopreni en la Infana Kongreseto en Danlando.

Ni dankas al la multaj en- kaj eksterlandaj - vizitantoj, kiuj per sinprezentoj, rakontoj, kulturaj informoj, vivspertoj, prezentadoj, ktp. kontribuis al la lecionoj, instigis al lernado, helpis la lingvan evoluon de la lernantoj. Ni partoprenis en kelkaj lokaj kaj internaciaj projektoj, ekhavis novajn geamikojn kaj ĉeestis

Esperanto-festojn, kunvenojn.

Kion niaj lernantoj deziras al vi ĉiuj? Bonvolu vidi ilian mesaĝon ĉe: <http://esperanto-urbo.de/blog.php> (2011-07-06)

Zsófia Kóródy
Interkultura Centro Herzberg

ELDIRO DE JERZY BUZEK

Mi partoprenis dum la prelego de la prezidanto de la Eŭropa Parlamento, s-ro Jerzy Buzek en la Viena Domo de la Eŭropa Unio la 8-an de julio. Temis pri la aktuala situacio de EU. Rimarkinde por mi estis, ke li parolis pole kun ekscelenta profesia traduko (per aŭskultiloj haveblaj al ĉiuj kunvenintoj).

Kaj li akcentis:

Estas bone por Eŭropo, ke ĉi tie mi ne devas paroli angle kaj tio dankindas al la aŭstraj gekolegoj (i.a. la EU-deputito Othmar Karas, kiu instigis al tiu kunveno).

Univ.Prof. d-ro Hans Michael Maitzen, Vieno

PORESPERANTA FACEBOOK-KAMPANJO DUM LA HUNGARA KAJ POLA PREZIDANTECAJ PERIODOJ

En ĉiu januaro kaj julio alia membroŝtato transprenas la taskojn de prezidado en la Eŭropa Unio. Dum sia prezidanteca periodo ĉiu registaro interesiĝas pri la opinio de la eŭropaj civitanoj. Tiucele ĉu la registaro mem, ĉu ĝiaj politikistoj aparte funkciigas publikajn retejojn. Ni, la membroj de la Budapeŝta Medicina Esperanto-Fakgrupo jam komence de januaro 2011. rimarkis, ke S-ro János Martonyi, hungara ministro pri eksteraj aferoj malfermis anglalingvan Facebook-retejon sub titolo Friends of the Hungarian Presidency (Amikaro de la Hungara Prezidanteco): <http://www.causes.com/causes/561141> ...

Friends of the Hungarian Presidency / A Magyar Elnökség Barátai

A magyar elnökség támogatása / Success of the Hungarian Presidency

Baldaŭ ni komencis sendi al tiu ĉi retejo paralelajn, hungarajn-esperantlingvajn mesaĝojn. Ankaŭ ni mem iomete surpriziĝis, ke la redaktantoj de la retejo lasis aperi tiujn ĉi mesaĝojn. Kuraĝiĝinte ni komencis instigi ankaŭ niajn eksterlandajn samideanojn, ke ankaŭ ili komencu sendi nacilingvajn-esperantlingvajn mesaĝojn. Tiel ni povis atingi, ke ĝis la fino de junio Esperanto kontinue ĉeestis sur tiu ĉi retejo. Ni preskaŭ ĉiam tradukis hungaren la skribaĵojn de niaj eksterlandaj geamikoj, prezentante tiel la pontolingvan rolon de la Internacia Lingvo. Mi ŝatus esprimi mian apartan dankon pro la mesaĝoj de Elisabeth Barbay, Anna Bartek, André Corbisier, Renato Corsetti, David Curtis, Ferenc Harnyos, Bojidar Leonov, José Lunazzi, Adam Olszewski, Seán Ó Riain, Stanisław Rynduch, Imre Szabó, Edvige Tantin, Péter Tihanyi, Luís Ignacio Raudón Uribe kaj ĉiuj aliaj.

Mi firme kredas, ke okaze de konsekvenca daŭrigo de tiu ĉi kampanjo fine ni akiros la simpation de eŭropaj politikistoj, kaj ene de kelkaj jaroj komenciĝos la kunordigita, eksperimenta instruado de Esperanto en la membroŝtatoj de la Eŭropa Unio.

Ludoviko Molnár

MANIFESTACIO POR LINGVA DEMOKRATIO KAJ KONTRAŬ LA OKUPADO DE ITALUJO KAJ DE LA MONDO FARE DE LA ANGLA LINGVO

Sabaton, la 28-an de majo, okazis en la sidejo de la Radikala Partio en Romo, Via di Torre Argentina 76, ek de la 15-a, manifestacio, aŭ prefere, prelegaro pri la situacio en Italujo en ĉi tiu kampo. Pro lastatempe aprobita leĝo, ĉiuj instruistoj en italaj lernejoj, sendepende de la instruata fako, devas posedi la ateston pri kono de la angla je la nivelo B2. Oni ne komprenas, kiel la angla utilas, se oni devas instrui gimnastikon aŭ la italan, la hispanan kaj la germanan.

Samtempe, sub la ŝildo de la tiel nomata “internaciigo” oni puŝas la angligon de italaj universitatoj.

Cetere la petoj pri kursoj de kelkaj fakoj en fremdaj lingvoj estis 86-elcente pri la angla, 14-elcente pri la franca, germana kaj hispana kune.

Ĉio ĉi montrs sendube ne nur la finon de la ideo pri dua lingvo de EU, sed ankaŭ la laŭgradan forpuŝadon al la rando de la lingva gluo de nia lando: la itala lingvo.

La manifestacio havis fortan eron per la vid-mesaĝo sendita de Robert Phillipson kaj dissendata sur granda ekrano en la salono kun traduko al la itala.

Alia forta punkto estis la ĉeesto kaj alparolo de Marco Pannella, la historia estro de la Radikala Partio, kiu tute konkrete proponis, ke oni lanĉu la temon pri Esperanto ĉe UN. Estis ankaŭ pli konkretaj alparoloj, el kiuj ĉefe ni memorigas tiun de la sekretario de ERA, Giorgio Pagano.

La publiko konsistis el esperantistoj, membroj de la radikala partio kaj instruistoj.

Renato Corsetti

PIRATA PARTIO EN BERLINO APERIGIS SIAN POLITIKAN PROGRAMON ANKAŬ EN ESPERANTO

Baldaŭ estos lokaj balotoj en la regiono de Berlino kaj la Pirata Partio (Piratenpartei) jam aperigis en la reto sian politikan strategion kaj programon ankaŭ en Esperanto.

Jen la adreso:

<http://wiki.piratenpartei.de/BE:Wahlprogramm/Kurzform/Esperanto>

Robert Leleu

LA 70-a HISPANA KONGRESO DE ESPERANTO

Mi partoprenis la 70-an Hispanan Kongreson de Esperanto, kiu okazis en San Lorenzo de El Escorial (apud Madrido) de la 28-a de junio ĝis la 2-a de julio 2011, sufiĉe longa kongreso en bela kaj impona urbo.

El la bunta programo elstaris tri altnivelaj atelieroj gvidataj de kleregaj homoj: Jorge Camacho gvidis poezian atelieron kie, kaj per siaj propraj poemoj kaj per aliulaj verkoj, li klarigis al ni la poezian esencon. Taŭga komplemento de tiu kurso estis la deklamada ateliero de Miguel Fernández. Tiukaze la vidpunkto transiris el la verkista flanko al la deklamista parto de la afero. Kaj tria ateliero, kiu kunigis prozon kaj poezion, estis la traduka ateliero gvidata de Antonio Valén. Aldoniĝis al la tre saĝaj klarigoj de la gvidantoj la intereseĝaj

komentoj de la partoprenantoj, ĉefe, ĉar tiuj gvidantoj ankaŭ partoprenis kiel "lernantoj" la aliajn atelierojn. Do imagu, kio povas esti sidi ĉe Jorge Camacho, Miguel Fernández kaj aliaj fakuloj kiel Liven Dek en la traduka ateliero de Antonio Valén! Estis ankaŭ kelkaj interesaj prelegoj, kiujn mi povis ĉeesti: José María Salguero (Kani) kaj Andy Hernández prelegis pri Vikipedio, Pedro Hernández pri Mongolio, kaj Ana Manero prezentis la intereseĝan projekton Bitoteko (pri enretigado de esperantaj dokumentoj kaj libroj). Nova formo de prelegado, peĉakuĉo, permesis fari 7 sinsekvajn prelegojn en malpli ol unu horo. Bedaŭrinde, tiu formato estas tro rigida (20 bildoj, kiuj daŭras 20 sekundojn) kaj iomete streĉiga kaj por la prelegantoj kaj por la ĉeestantoj. Mi komprenas, ke la celo estas, ke la prelegantoj ne longigu la aferon, sed estus pli bone se oni donis pli da libereco al la parolanto kadre de la maksimuma tempo.

Vespere oni havis ankaŭ buntajn aferojn: teatraĵo de Georgo Handzlik, filmo, kaj koncertoj (la ĥora kvaropo Sinkopo, Georgo Handzlik kaj Kimo). Okazis kurso por komencantoj, KER ekzamenoj kaj prelego en la hispana pri Esperanto por la vilaĝanoj. La ĉefa aranĝo estis la intereseĝa debato inter Renato Corsetti kaj Georgo Camacho pri lingvo kaj movado tre bone moderigita de Toño del Barrio. Tiu debato, kaj ankaŭ multaj aliaj prelegoj, estis rekte elsenditaj rete. Mi mallonge (kaj sufiĉe malbone) prezentis la venontan Katalunan Kongreson

de Esperanto kaj la Muzeon de Esperanto de Subirats kadre de la publika prezentado de asocioj kaj eventoj.

En la malpli pozitiva flanko oni rimarkis, ke la partoprenantoj estis malmultaj, nur kvindeko da homoj (plejparte hispanaj viraj mezaĝuloj), kaj ke la kongresa temo, *Esperanto 3.0 E-agado en la 21a jc.*, ne estis sufiĉe videbla kaj fakte ĝi ne rolis kiel konduka fadeno de la

kongreso. Mi ne scias ĉu estas necese, ke ĉiu kongreso havu temon, ĉefe kiam la plejparto el la eventoj ne havas rilaton al ĝi.

Kiel kutime, kunmanĝado kaj bierumado estis unu el la plej gravaj partoj el la kongreso, kaj la fakto, ke estis malmultaj homoj, fakte permesis bonan interkonatiĝon inter ĉiuj gekongresanoj.

Viktoro Solé

SEMINARIO EN GRAGANO SUL GARDA - Multlingveco: lingvo, povo, kono

Ĉe la lago Garda estas Gragnano kaj en Gragnano estas la vilao Feltrinelli, en kiu loĝis Mussolini dum la lasta periodo de la dua mondmilito. La familio Feltrinelli venas de tie. En tiu vilao loĝis ankaŭ la partoprenantoj en la konferenco, Multlingveco: lingvo, povo, kono, organizita de Itala Esperanto-Federacio kunlabore kun la Universitato de Milano.

La konferenco okazis la 24-an kaj 25-an de junio kaj dum ĝi trideko da partoprenantoj interŝanĝis prelegojn relative teĥnikajn pri dulingveco kaj psikolingvistikaj sekvoj, sociolingvistiko de italaj dialektoj kaj de la araba, gramatika analizo de Esperanto laŭ la skolo de Funkcia Gramatiko, Chomsky kaj liaj ideoj pri Esperanto, la lingvoj de filmoj kiel Avatar kaj de la insulo de la rozoj, kaj similaĵoj.

Inter la prelegantoj konataj al la legantoj de ĉi tiu bulteno estis, krom la verkinto de ĉi tiu raporteto, Wim Jansen el Nederlando, Davide Astori el Parma kaj Mauro Tosco el Torino. Paolo Valore de la universitato de Milano prezidis la tuton kaj aranĝis ĉion aranĝindan.

Kompreneble estis multaj neesperantistaj profesoroj, almenaŭ tri venis el la malproksima Britujo por prelegi en Gragnano, tri venis el Romo kaj unu el Torino.

La publiko konsistis ĉefe el studentoj el Milano kaj el kelkaj esperantistoj, kiuj sukcesis kuraĝe atingi la lokon. Carlo Minnaja kaj la edzino restis la tutan tempon. Graziano Ricagno venis por unu tago kaj el la proksima Brescia venis Raja Iftikhar Khan, esperantisto pakistandevena, kaj lia amiko Foa' venis el Milano.

La debatoj, ankaŭ pri Esperanto, estis interesaj, kvankam kelkaj el tre mallarĝa lingvistika perspektivo, ekzemple: kion signifas "akv-i"?

La universitato de Milano tre altinivele prizorgis la loĝadon de la partoprenantoj kaj helpas eldoni la libron, kun iuj referaĵoj, kiu jam estas preskaŭ prespreta.

Entute temis pri altinvela okazo por informi pri Esperanto altinvelan publikon.

Renato Corsetti

Oficiala organo de Eŭropa Esperanto-Unio.

Finredaktita: la 31-an de aŭgusto 2011

Redaktoro: Zlatko Tišljár

En la numero kunlaboris: Zlatko Tišljár, Hans Michael Maitzen, Seán Ó Riain, László Gados, Duncan Charters, Eduardo Kozyra, Zsófia Kóródy, Ludoviko Molnár, Renato Corsetti, Robert Leleu, Viktoro Solé.

Kontakto: ztisljar@gmail.com

Retpaĝo: <http://www.europo.eu/eo/euhropa-bulteno>

